

Hierbij volgt de officiële publicatie (met enkele correcties en aanvullingen)

Hoogste politici betrokken bij kindermisbruik en bescherming van pedofielen

Open Brief aan Nederlandstalige organisaties
Brussel, 17.3.2014

Heb vernomen dat een journalist die over de zaak Demmink rapporteerde, in Thailand vermoord is.

Bij ons zijn er een tiental getuigen in de zaak Dutroux uit de weg geruimd. Ook Marie-Françoise Botte die in Thailand werkzaam was en nadien door de klachten en vervolgingen van bepaalde journalisten en de justitie, een zelfmoordpoging ondernam door inname van een bleekmiddel, heeft men het zwijgen opgelegd.

Daarnaast was er Gina Bernard die vermoord werd ten gevolge van haar onderzoek in de zaak Manuel Schadwald.

En tenslotte is er Marcel Vervloesem die, normaal gezien, al lang dood had moeten zijn doordat men hem zelfs zijn medicatie in de gevangenis weigerde.

Marcel zou in feite opnieuw een hartoperatie moeten ondergaan maar men vindt het te riskant.

En om hem nog sneller om zeep te helpen, besliste de justitie dat de zoveelste klacht tegen hem waartegen hij een beroep aantekende, eind volgende maand reeds voor de rechter komt die, zoals gewoonlijk, geen rekening houdt met de ontlastende getuigenissen en documenten.

Enkele jaren geleden kwam Marcel's zaak ook voor het Hof van Beroep te Antwerpen alhoewel hij door het jarenlange mediaproces reeds werd veroordeeld. De Hoge Raad voor de Justitie moest toen enkele dagen voor de zitting toegeven dat de correctionele rechtbank van Turnhout, alle

ontlastende stukken uit zijn strafdossier had doen verdwijnen. Er werden nog snel wat documenten toegevoegd waarmee men vanzelfsprekend geen rekening hield en hij werd bliksemsnel veroordeeld.

Alle documenten (3 dozen vol) van één van zijn advocaten werden bij wijze van spreken in de vuilbak gekieperd. Ook Marcel's belangrijkste advocaat werd geschorst zodat men alle stukken van het dossier van Marcel kon doen verdwijnen.

Marcel's zaak kwam eerst nog even voor het Hof van Cassatie omdat er, benevens het bedrog, ernstige procedurefouten werden gepleegd.

Enkele dagen voor de zitting op Cassatie, ben ik samen met Marcel nog even het dossier gaan inkijken. Daaruit bleek dat de rechters van het Hof van Beroep van Antwerpen en van het Hof van Cassatie te Brussel, de documenten niet eens bekeken hadden. We konden dat vaststellen doordat de documenten nog aan elkaar kleefden. Er was namelijk iets fout gegaan met nummering van de stukken en Marcel had de nummering met tippex verbeterd waardoor de bladzijden aan elkaar bleven plakken.

Zoals je misschien weet, wil men Marcel nu veroordelen op basis van een in het geheim opgenomen en gemonteerde bandopname van een zekere Dimitri die goede contacten heeft met Victor V., de halfbroer van Marcel. Deze laatste stapte onmiddellijk na de onthulling van de kinderpornozaak Zandvoort waardoor de internationale pers naar Morkhoven afzakte, met enkele jonge homo-vrienden naar de pers en beweerde dat hij 30 jaar voordien door Marcel sexueel misbruikt werd.

Van Victor V. bestaan er zo'n 30 processen-verbaal van zedenfeiten met jongetjes die door de Belgische justitie nooit onderzocht werden.

Een interessant detail in deze zaak is de persoonlijke betrokkenheid van justitieminister Turtelboom (Open VLD, Vlaamse liberalen) in deze zaak. Nadat Marcel door de genaamde Dimitri die een specialist is in het maken van muziekcollages werd aangeklaagd, begon Dimitri Marcel's 15-jarige kleindochter te chanteren en met de dood te bedreigen omdat hij een relatie met haar wilde aangaan en hij wilde dat zij 'aan zijn kant' stond. Enkele maanden nadien startte hij met Victor V. en zijn vrienden opnieuw een ware terreur-campagne tegen Marcel's dochter en kleindochter. Gedurende maanden werden zij 's nachts wakker gebeld; er werd zelfs een politescanner gebruikt om het gezinnetje voortdurende te observeren. 'S nacht werd er met brandbommetjes naar het huis gesmeten; Marcel's dochter kwam bijna om toen zij door een snel rijdende wagen van de bende die zich plotseling vanuit tegenovergestelde richting op hetzelfde baanvak begaf en zijn grote lichten aanstak, van het wegdek werd gereden en een buurman van het gezin Vervloesem kreeg een mes op de keel gezet toen hij een lid van de bende die brandbommen gooide, te pakken kreeg.

Voor al die zaken werd en door Marcel's dochter en kleindochter telkens een klacht neergelegd bij de politie van Herentals zonder dat de Justitie van Turnhout die de kinderpornozaak Zandvoort toedekte en Marcel

langdurig vervolgde door alle ontlastende documenten uit het strafdossier te doen verdwijnen, optrad.

Tijdens de maandenlange terreurcampagne werden alle skynet-blogs van de Werkgroep Morkhoven afgegrendeld en verdwenen alle webpagina's systematisch van het internet.

Pas na maanden werden de blogs opnieuw toegankelijk. Dat kwam omdat de hooggeplaatsten pedo's die achter de nieuwe beschuldigingen tegen Marcel zitten en de maandenlange terreur op touw zetten, dachten dat zij met het afgrendelen van deze blogs konden verhinderen dat de Werkgroep Morkhoven verslag zou uitbrengen over deze van bovenaf georchestreerde campagne.

Zij dachten echter verkeerd en alle brieven die de Werkgroep Morkhoven in deze zaak aan Premier Di Rupo (Parti Socialiste) en de ministers Milquet (Binnenlandse Zaken, Christen-democraten) en Turtelboom zonden, kwamen gewoon op het internet terecht.

Ook de antwoorden van het bureau van Di Rupo en van de ministers Milquet en Turtelboom, werden gepubliceerd.

Di Rupo, Milquet en Turtelboom zaten ten zeerste verveeld omdat de Werkgroep Morkhoven voortdurend wees op het zogenaamde Nationale Veiligheidsplan dat de Premier en beide ministers ondertekenden waarin werd gesteld dat de 'veiligheid van IEDERE burger, een absolute prioriteit was van de Belgische regering'.

Premier Di Rupo antwoordde meestal formeel door middel van een doorverwijzing door zijn bureel.

Minister Milquet schreef inzake het politieoptreden en het gebruik van een politiescanner via Victor V. die inmiddels tot bestuurslid van de lokale politieraad werd benoemd, naar de Herentalse burgemeester Jan Peeters. Dat laatste haalde echter niets uit omdat Peeters en Victor V. al jarenlang samen in het sp.a-bestuur van Herentals zetelen en Victor V. zijn verkiezing tot gemeenteraadslid en al zijn politieke benoemingen aan Peeters en de Herentalse sp.a (vlaamse socialisten) te danken heeft.

Bovendien was Peeters die tevens kamerlid is, in de jaren '90 onder het vice-premierschap van Di Rupo, de Staatssecretaris en Minister voor de Veiligheid. Deze man is dus onaantastbaar en kan doen wat hij wil.

Minister Turtelboom die het eveneens slim dacht te spelen, liet door middel van een kabinetsmedewerker mededelen dat zij 'gezien het principe van de scheiding der machten, niet kon tussenkomen in deze zaak'. Maar Turtelboom benoemde uitgerekend procureur Jan Poels van het gerecht te Turnhout dat de kinderpornozaak Zandvoort toedekte en Marcel nu al 20 jaar vervolgt om hem te vernietigen, tot kabinetschef. Vlak voor dat de zaak Robert M. inzake het misbruik van een 100-tal peuters in de Amsterdamse kinderkribben voor de Nederlandse justitie kwam, zond de Werkgroep Morkhoven een aantal documenten uit de kinderpornozaak Zandvoort aan Turtelboom. Daarin werd op een gedetailleerde wijze, met vermelding van alle namen, verslag uitgebracht van het peutermisbruik te Amsterdam. De Werkgroep vroeg Turtelboom om deze documenten zo snel mogelijk aan de Nederlandse Justitie over te maken.

Zij kreeg echter geen antwoord.

Ook de Nederlandse minister van Justitie die terzake werd gecontacteerd, reageerde niet. Robert M. moest blijkbaar als een éénzame pervers doorgaan. Vandaar dat men hem in de Nederlandstalige pers voortdurend het 'Monster van Riga' noemde. Op die manier bleef het netwerk van kindermisbruikers onaangetast.

mvg,

Jan

Jan Boeykens
Voorzitter vzw Werkgroep Morkhoven

(Deze brief mag gerust verspreid en gepubliceerd worden. In mei 2014 zijn er namelijk federale verkiezingen in België en de Werkgroep Morkhoven heeft beloofd om van zich te laten spreken. Bij elke verkiezing zal dit dossier opnieuw ter sprake komen, zelfs indien Marcel moest overlijden doordat men zijn gezondheid door middel van jarenlange vervolgingen heeft vernietigd.)

<http://werkgroep-morkhoven.skynetblogs.be/>

Op 17 maart 2014 15:59 schreef Jan Boeykens <werkgroepmorkhoven@gmail.com>:
Ik zend een kopie van je brief nogmaals aan Marcel.

Het kan zijn dat een beetje duurt omdat al het materiaal van de Werkgroep Morkhoven dat justitie ten koste van alles (te samen met Marcel) wil vernietigen, op verschillende plaatsen is opgeborgen.

Heb vernomen dat een journalist die over de zaak Demmink rapporteerde, in Thailand vermoord is.

Bij ons zijn er een tiental getuigen in de zaak Dutroux uit de weg geruimd.

Ook Marie-Françoise Botte die in Thailand werkzaam was en nadien door de klachten en vervolgingen van bepaalde journalisten en de justitie, een zelfmoordpoging ondernam door inname van een bleekmiddel, heeft men het zwijgen opgelegd.

Daarnaast was er Gina Bernard die vermoord werd ten gevolge van haar onderzoek in de zaak Manuel Schadwald.

En tenslotte is er Marcel die, normaal gezien, al lang dood had moeten zijn doordat men hem zelfs zijn medicatie in de gevangenis weigerde.

Marcel zou in feite opnieuw een hartoperatie moeten ondergaan maar men vindt het te riskant.

En om hem nog sneller om zeep te helpen, besliste de justitie dat de zoveelste klacht tegen hem waartegen hij een beroep aantekende, eind volgende maand voor de rechter komt die, zoals gewoonlijk geen rekening houdt met de ontlastende getuigenissen en documenten.

Enkele jaren geleden kwam Marcel's zaak ook voor het Hof van Beroep te Antwerpen alhoewel hij door het jarenlange mediaproces reeds werd veroordeeld. De Hoge Raad voor de Justitie moest enkele dagen voor de zitting toegeven dat de correctionele rechtbank van Turnhout, alle ontlastende stukken uit zijn strafdossier had doen verdwijnen. Er werden nog

snel wat documenten toegevoegd waarmee men vanzelfsprekend geen rekening hield en hij werd bliksemsnel veroordeeld.

Alle documenten (3 dozen vol) van één van zijn advocaten werd bij wijze van spreken in de vuilbak gekieperd. De advocaat werd geschorst zodat men ook daar alle stukken van het dossier van Marcel kon doen verdwijnen.

Marcel's zaak kwam eerst nog even voor het Hof van Cassatie omdat er ook ernstige procedurefouten werden gepleegd.

Enkele dagen voor de zitting op Cassatie, ben ik samen met Marcel nog even het dossier gaan inkijken. Daaruit bleek dat de rechters de documenten niet eens bekeken hadden. We konden dat vaststellen doordat de documenten nog aan elkaar kleefden. Er was namelijk iets fout gegaan met nummering van de stukken en Marcel had de nummering met tippex verbeterd.

Zoals je misschien weet, wil men Marcel nu veroordelen op basis van een in het geheim opgenomen en gemonteerde bandopname van een zekere Dimitri die goede contacten heeft met Victor V., de halfbroer van Marcel. Deze laatste stapte na de onthulling van de kinderpornozaak Zandvoort waardoor de internationale pers naar Morkhoven afzakte, met enkele jonge homo-vrienden naar de pers en beweerde dat hij 30 jaar voordien door Marcel sexueel misbruikt werd.

Van Victor V. bestaan er zo'n 30 processen-verbaal van zedenfeiten met jongetjes die door de Belgische justitie nooit onderzocht werden.

Een interessant detail in deze zaak is de persoonlijke betrokkenheid van justitieminister Turtelboom (Open VLD, Vlaamse liberalen) in deze zaak.

Nadat Marcel door de genaamde Dimitri die een specialist is in het maken van muziekcollages werd aangeklaagd, begon Dimitri Marcel's 15-jarige kleindochter te chanteren en met de dood te bedreigen omdat hij een relatie met haar wilde aangaan en hij wilde dat zij 'aan zijn kant' stond.

Enkele maanden nadien startte hij met Victor V. en zijn vrienden een ware terreur-campagne tegen Marcel's dochter en kleindochter. Gedurende maanden werden zijn 's nachts wakker gebeld; er werd een politicscanner gebruikt om het gezinnetje voortdurende te observeren; 's nacht werd er met brandbommetjes naar het huis gesmeten; Marcel's dochter kwam bijna om toen zij door een snel rijdende wagen van de bende die zich plotseling vanuit tegenovergestelde richting op hetzelfde baanvak begaf en zijn grote lichten aanstak, van het wegdek werd gereden en een buurman van het gezin Vervloesem kreeg een mes op de keel gezet toen hij een lid van de bende die brandbommen gooide te pakken kreeg.

Voor dit alles werd en door Marcel's dochter en kleindochter telkens een klacht neergelegd bij de politie van Herentals zonder dat de Justitie van Turnhout die de kinderpornozaak Zandvoort toedekte en Marcel langdurig vervolgde door zijn ontlastende documenten uit het strafdossier te doen verdwijnen, optrad.

Tijdens de maandenlange terreurcampagne werden alle skynet-blogs van de Werkgroep Morkhoven afgegrendeld en verdwenen alle webpagina's systematisch van het internet.

Pas na maanden werden de blogs opnieuw toegankelijk. Dat kwam omdat de hooggeplaatsten pedo's die mede achter de nieuwe beschuldigingen tegen Marcel zitten en de maandenlange terreur op touw zetten, dachten dat zij met het afgrendelen van deze blogs konden verhinderen dat de Werkgroep Morkhoven verslag zou uitbrengen over deze van bovenaf georchestreerde campagne.

Zij dachten echter verkeerd en alle brieven die de Werkgroep Morkhoven in deze zaak aan Premier Di Rupo (Parti Socialiste) en de ministers Milquet (Binnenlandse Zaken, Christendemocraten) en Turtelboom zonden, kwamen gewoon op het internet terecht.

Ook de antwoorden van het bureau van Di Rupo en van de ministers Milquet en Turtelboom, werden gepubliceerd.

Di Rupo, Milquet en Turtelboom zaten ten eerste verveeld omdat de Werkgroep Morkhoven voortdurend wees op het zogenaamde Nationale Veiligheidsplan dat de Premier en beide ministers ondertekenden waarin werd gesteld dat de 'veiligheid van IEDERE burger, een absolute prioriteit was van de Belgische regering'.

Premier Di Rupo antwoordde meestal formeel door middel van een doorverwijzing.

Minister Milquet schreef inzake het politieoptreden en het gebruik van een politiescanner via Victor V. die inmiddels tot bestuurslid van de lokale politieraad werd benoemd, naar de Herentalse burgemeester Jan Peeters. Dat laatste haalde echter niets uit omdat Peeters en Victor V. al jarenlang samen in het sp.a-bestuur van Herentals zetelen en Victor V. zijn verkiezing tot gemeenteraadslid en al zijn politieke benoemingen aan Peeters en de Herentalse sp.a (vlaamse socialisten) te danken heeft.

Bovendien was Peeters die tevens kamerlid is, in de jaren '90 onder het vice-premierschap van Di Rupo, de Staatssecretaris en Minister voor de Veiligheid.

Minister Turtelboom die het eveneens slim dacht te spelen, liet door middel van een kabinetsmedewerker mededelen dat zij 'gezien het principe van de scheiding der machten, niet kon tussenkomen in deze zaak'. Maar Turtelboom benoemde uitgerekend procureur Jan Poels van het gerecht te Turnhout dat de kinderpornozaak Zandvoort toedekte en Marcel nu al 20 jaar vervolgt om hem te vernietigen, tot kabinetschef.

Vlak voor dat de zaak Robert M. inzake het misbruik van een 100-tal peuters in de Amsterdamse kinderkribben voor de Nederlandse justitie kwam, zond de Werkgroep Morkhoven een aantal documenten uit de kinderpornozaak Zandvoort aan Turtelboom. Daarin werd op een gedetailleerde wijze, met vermelding van namen, verslag uitgebracht van het peutermisbruik te Amsterdam. De Werkgroep vroeg Turtelboom om deze documenten zo snel mogelijk aan de Nederlandse Justitie over te maken.

Zij kreeg echter geen antwoord.

Ook de Nederlandse minister van Justitie die terzake werd gecontacteerd, reageerde niet. Robert M. moest blijkbaar als een éénzame pervers doorgaan. Vandaar dat men hem in de Nederlandstalige pers voortdurend het 'Monster van Riga' noemde. Op die manier bleef het netwerk van kindermisbruikers onaangetast.

mvg,

Jan

Jan Boeykens
Voorzitter vzw Werkgroep Morkhoven

(Deze brief mag verspreid en gepubliceerd worden)